

Manifest a Lluís Companys

El passat dia 8, va ésser cursat a l'Honorable Sr. President de la Generalitat, el què a continuació s'exposa:

Honorable Senyor:

Permeteu que distreguem uns moments la vostra atenció, reclamada per tants afers importants en aquestes hores solemnes. Es com a mandatari de l'opinió integralment catalanista i autènticament esquerrana d'Olot, que us adresem aquestes ratlles.

Afiliats a diversos partits polítics de la dita significació i representants dels mateixos a l'Ajuntament de la nostra ciutat, hem lamentat vivament que els grups dretans que detenen el poder a la Casa Comunal, representats per la Comissió de Govern del Municipi, s'hagin inhibit en el conflicte plantejat entre el Govern de Catalunya i el Central a propòsit de la Sentència del Tribunal de Garanties Constitucionals sobre la Llei de contractes de conreu, culminació d'una campanya metòdica adreçada a acabar amb les nostres migrades llibertats estatutàries i amb les essències republicanes sense les quals el Règim fóra una forma mancada de substància.

Per tal de corregir l'actitud antipatriòtica de la Comissió Municipal que no respon a la del nostre poble, identificats amb la resta de Catalunya i amb el seu Govern, presentàrem al ple consistorial ordinari presentat abans d'ahir, dia 3, una proposició de censura a les autoritats municipals esmentades i d'adhesió incondicional a la Generalitat per a la defensa dels drets de Catalunya. Haguèrem de constatar amb pena la identificació de tota la majoria amb els seus capdavanters, i la de tots plegats amb Lliga Catalana i el disgust esdevingué indignació quan el cap de la minoria carlina declarà a altes veus i en to provocatiu que el Govern de la Generalitat no representava el poble de Catalunya. Les seves paraules foren ofegades per la protesta popular, i només quan hagué donat explicacions satisfactòries pogué continuar la sessió. El resultat fou el refús de la nostra proposició i l'aprovaçió d'una altra en harmonia amb el pensar de la coalició majoritària.

I és per això que us adresem la nostra veu. Perquè consti ben clarament que protestem de l'actitut de la majoria, que no estem d'acord amb la proposició aprovada per la mateixa, que us deurà ésser tramesa, i que, com a representants de la gran majoria del cos electoral olotí, avui en minoria a l'Ajuntament, us fem avinent la nostra infrangible voluntat de secundar

el Govern de la vostra digna presidència en la seva obra de defensa de la Pàtria i de la República contra tots els enemics de dintre i de fora.

Visqueu molts anys, Senyor President, pel bé de Catalunya.

Olot, 5 de Juliol de 1934.

La signen:

R. Aubert Cros; Joan de Garganta; Josep Canal; Ramon Calm; Ramon Moret.

En nom del B. O. C., hem de fer constar que si aquesta proposició no porta la signatura d'aquest partit, és perquè han considerat més d'acord amb el seu ideari polític i social, adreçar-se al President de la Generalitat, en nom propi i amb els termes més d'acord amb el seu programa polític.

REMITIT

Del Consell Directiu Provisional de «Piscina-Estadi : Olot», hem rebut el següent remittit:

«Els elements del Consell Directiu Provisional de «Piscina-Estadi : Olot», s'han sentit una mica massa directament i personalment al·ludits en el núm. 1948 de «El Deber», quan diu *que no es comprèn que homes amants de la higiene moral aixequin un local per fer-hi pols, sense necessitat, amb la certesa moral d'infectar fins els que en restin allunyats*, pel qual motiu, recolzant-se en l'empar de les lleis, us pregunuen la publicació d'aquest remittit, en el qual no han de fer més que un simple comentari a unes poques preguntes, clares i concretes:

On l'aixequen aquest local, per fer-hi pols i per infectar el pròxim allunyat?

I, qui són aquests senyors, aimants de la higiene moral, que tenen semblant gosadia, si és que no volgueu dir que siguin els sotasignants mateixos, en el qual cas podíeu treure l'atenuant faritzaic, per acusar-los pura i exclusivament de l'erecció d'aquest local, de pols i d'infecció?

Quan hom ja ha tingut abastament suficient prudència i paciència per a suportar amb calma i silenci la verbola, sempre molesta i punxant, del vostre setmanari, també s'arriba a un moment de revolta incontenible, en el qual tota la indignació que heu provocada sent la imperiosa necessitat d'esbravar-se i caure damunt vostre.

Ja ens coneixem tots; i ja sabem que necessitem, com el pa de cada dia, un mesell o altre pel vostre manteniment, xípollejant i agredint; i fent servir sempre de bandera un catolicisme, que mai heu sabut mostrar prou pràcticament, amb l'excelsa virtut d'una mica de caritat ben cristiana, si no per les coses quan menys per les persones. Serà per llei d'atavisme,

que continuament se us despertin els estigmes de *requetè*?

Les vostres campanyes contra el cinema, i sobre el baiard dels enterraments, i contra tot quant no us hagi plagut prou, i ara, contra la futura Piscina — que no heu de negar que a l'hora present ni podeu saber si serà immoral, ni si s'hi guanyaran indulgències—han estat sempre el resso inútil, d'una veu també inútil i eixorca, que fa plorar i fa riure a la vegada, per la constant insensatesa, que us va deixant arreconats i perduts entre les escurrialles d'una cuina de majordona. *Repapiejeu*, com els vells; i us manca una Piscina—encara que sigui d'aquelles, gairebé particulars, vostres, amb les quals transigieu—on poguéssiu recobrar la salut del cos, estantís i malalt, perquè *mens sana, in corpore sano*.

Déu ens en guard de donar-vos el gust de discutir amb vosaltres, sobre d'aquesta o de qualsevol altra qüestió de moral! El que sí podem afirmar-vos concretament és que, un dels nostres, el 29 de juny darrer, trobant-se a la Piscina de Sitges, pogué veure-hi com un senyor sacerdot, sempre respectable i molt ben respectat, i indumentariat amb la sotana, no tenia pas els vostres escrúpols per romandre-hi. Es que la moral d'«El Deber» i la dels sacerdots de Sitges siguin dues morals diferents? Probablement el que sí resulti diferent és el sentit comú i la cultura dels d'allà, contra l'estultícia i la malèvola perversitat i la insensata malícia dels nostres moralistes ex-càtedra.

El què més indigna, però, és que hagueu guardat tota aquesta mala baba per abocar-la en el moment precís de saber que hem acudit a l'Ajuntament, clamant per una solució definitiva del problema de la Piscina d'Olot. Es que no són tot escrúpols de monja, no; també hi ha una gran dosi de política menuda; d'aquella política subtil, que sabeu prou remoure a tota hora, per portar sempre l'aigua al vostre molí, creguts de que heu fet prou ambient i heu fet opinió, quan aquesta opinió i aquest ambient, per la veu vostra no han arribat més enllà del radi obscur i neulit del gremi al·ludit de les majordones; i elles que ens perdonin l'ofensa de retreure-les-hi.

D'altra manera és ben inexplicable l'escrúpol i el zel, i la por de la Piscina d'Olot, en els precisos moments en què heu publicat periòdicament una mena de full de novel·la pornogràfica — suposem que molt del vostre grat— parlant barroerament de *pits* i de *mamades*, i d'altres coses gruixudes, que fins podrien haver-nos fet baixar els ulls ruboritzats, als pobres sotasignants, com a homes aimants de la higiene moral, encara que aixequem edificis per fer-hi pols i infectar-vos, si haguéssim fet mai la suprema ximpleria d'enfondir massa, i capficar-nos excessi-